

Maale det ho mor har aatt

- 1) Maale det ho mor har aatt, aa lærde borni sine
tjente folk so eigodt, aa uti alt seg rima
da var ord so kvar forsto, rundt kring grend aa gara
med ei kraft aa med eit ljo, so fjelli på laut svara
- 2) Ditta maale vart fortrengrd, i dei tunge tider
fram aa atter vart det slengd, til dei ymse sider
uti bok aa kyrkjehus, kom den danske sveimen
men vor norska mor var fus, ho tala norskt i heimen
- 3) Mitt aa ditt i brand aa baal, har vel liten vyrndad
daa kan øydast liv aa maal, daa kan framand styrndad
trugast fram i by aa bygd, ind i alle fugar
gamal rett aa gamal trygd, inkje granne dugar
- 4) Men me saag det vart 'kje fred, framand mann laut fara
grodde ei den danske sæd, da var so vesal vara
men daa han var faren ut, ho mor ho soleis tala
no vil me i kraft aa sut, maale framatt ala
- 5) Men der var den tid so no, ein dott med heimadanska
so ikkje likte mor si no, men kom med vrøvl aa vanska
sidan hev det gjenge so, ein flire, glor aa glanar
ikkje fjelgt av nordmenn no, agera danske hanar
- 6) Mori ho med truskap sit, aa vogga litla badne
gløyme aller maale sitt, aa tei no litla badne
lulla, lull aa roa deg, aa søv no litla badne
ho lulla, so det roa seg, aa søtt søv litla badne
- 7) Mor sitt maal me elska end, det skal 'kje illa fara
det ljoma skal i gar aa grend, so berget da maa svara
aa berget kjennar mor sitt maal, ho song so burt i lida
i høga sæte utan skraal, det kjeme nok med tida